

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1980-1981

24 OKTOBER 1980

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de op 14 december 1932 ge-
coördineerde wetten op de verwerving, het verlies
en de herkrijging van de nationaliteit

(Ingediend door Mevrouw Spaak)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het onderhavige voorstel tot wijziging van de wetten op de nationaliteit is ingegeven door de noodzaak om enerzijds de juridische gelijkheid tussen mannen en vrouwen tot stand te brengen inzake verwerving en verlies van de nationaliteit en anderzijds om het een vreemdeling die gehuwd is met een Belg, mogelijk te maken desgewenst de Belgische nationaliteit te verwerven.

Op dat punt is de toestand thans als volgt :

— de vreemdelinge die met een Belg huwt of wier man door nationaliteitskeuze Belg wordt, volgt de staat van haar man, behalve indien zij daar binnen zes maanden van afziet (art. 4);

— daarentegen is het voor een vreemdeling die met een Belgische vrouw huwt, wettelijk niet mogelijk de Belgische nationaliteit te verwerven;

— ten slotte verliest een Belgische vrouw die met een vreemdeling huwt, de Belgische nationaliteit indien zij de nationaliteit van haar man verkrijgt krachtens de wet van het land van haar man, behalve indien zij een tegeovergestelde verklaring aflegt (art. 18, §§ 2 en 3).

Het onderhavige wetsvoorstel streeft een tweevoudig doel na :

1° Toepassing van het beginsel volgens hetwelk het huwelijk van rechtswege geen invloed heeft op de nationaliteit.

Dat beginsel werd duidelijk geponereerd, met name in twee internationale verdragen die door de Algemene vergadering van de Verenigde Naties zijn aangenomen, maar door België niet bekrachtigd.

Chambre des Représentants

SESSION 1980-1981

24 OCTOBRE 1980

PROPOSITION DE LOI

modifiant les lois sur l'acquisition, la perte et le
recouvrement de la nationalité, coordonnées le
14 décembre 1932

(Déposée par Madame Spaak)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La présente proposition de modification des lois sur la nationalité a été dictée par la nécessité, d'une part, d'établir une égalité juridique entre hommes et femmes en matière d'acquisition et de perte de nationalité et d'autre part, de permettre à tout étranger conjoint d'un(e) Belge d'acquérir, s'il ou elle le souhaite, la nationalité belge.

La situation actuelle est la suivante :

— la femme étrangère qui épouse un Belge ou dont le mari devient Belge par option suit la condition de son mari, sauf renonciation dans les six mois (art. 4);

— par contre, la loi ne prévoit pas la possibilité pour un homme étranger épousant une Belge d'acquérir la nationalité belge;

— enfin, la femme belge qui épouse un étranger perd la nationalité belge si la loi du pays dont est issu l'époux lui confère la nationalité de celui-ci et cela sauf déclaration contraire de sa part (art. 18, §§ 2 et 3).

La présente proposition de loi poursuit deux objectifs :

1° L'application du principe suivant lequel le mariage n'exerce de plein droit aucun effet sur la nationalité.

Ce principe a été clairement énoncé notamment dans deux conventions internationales, adoptées par l'Assemblée générale des Nations Unies, que la Belgique n'a pas ratifiées.

Het gaat om :

1) het Verdrag nopens de nationaliteit van de gehuwde vrouw dat op 29 januari 1957 werd aangenomen door de Verenigde Naties;

2) het Verdrag betreffende de uitbanning van alle vormen van discriminatie tegen vrouwen dat op 18 december 1979 werd aangenomen door de Verenigde Naties. Artikel 9 van dat Verdrag bepaalt : « De ondertekenende Staten kennen dezelfde rechten toe aan mannen en vrouwen om een nationaliteit te verwerven, te veranderen of te behouden; zij waken er met name voor dat noch het huwelijk met een vreemdeling, noch de verandering van nationaliteit van de man tijdens het huwelijk automatisch tot gevolg heeft dat de vrouw van nationaliteit verandert, dat ze staatloos wordt of dat de nationaliteit van haar man haar wordt opgedrongen ».

2° Mogelijkheid voor een vreemdeling die met een Belgische man of vrouw gehuwd is, om desgewenst en via een eenvoudige procedure de Belgische nationaliteit te verwerven. Wij menen dat het nuttig is voor die vreemdelingen een aanpassingsperiode te bepalen, zodat zij hun keuze doen. Daarom stellen wij voor hen een verblijf in België van ten minste een jaar vóór de af te leggen verklaring als voorwaarde op te leggen; dat jaar gaat ten vroegste in op de dag van hun huwelijk.

Inzake procedure biedt het onderhavige voorstel de mogelijkheid om, in het algemeen, de procedure met betrekking tot de verklaring van nationaliteitskeuze te vereenvoudigen en zich daarbij te laten leiden door artikel 24 van het op 3 maart 1971 door minister Vranckx ingediende wetsontwerp op de Belgische nationaliteit (Stuk Kamer n° 915/1, 1970-1971).

Bepaald wordt dat :

— de verklaring van nationaliteitskeuze wordt afgelegd ten overstaan van een ambtenaar van de burgerlijke stand;
— de Minister van Justitie zich binnen drie maanden na de verklaring tegen de nationaliteitskeuze kan verzetten wegens de onontvankelijkheid van de verklaring (d.w.z. omdat de gestelde voorwaarden niet vervuld zijn) of wegens de onwaardigheid van degene die de verklaring heeft afgelegd (b.v. omdat deze wegens een misdrijf vervolgd wordt).

In geval van verzet kan de betrokkene aan de rechtbank van eerste aanleg van zijn gewone verblijfplaats of aan de rechtbank van eerste aanleg te Brussel indien hij op dat ogenblik niet meer in België woont, vragen over de ontvankelijkheid of de waardigheid van de door hem afgelegde verklaring uitspraak te doen.

Inzake herkrijging van de Belgische nationaliteit moet de echtgenoot die deze nationaliteit verloren heeft ten gevolge van zijn huwelijk, de Belgische nationaliteit kunnen herkrijgen niet alleen in geval van ontbinding van zijn huwelijk, maar ook in geval van feitelijke scheiding van ten minste één jaar, op voorwaarde dat hij zijn gewone verblijfplaats in België heeft gehad gedurende het jaar vóór zijn verklaring.

Van de nationaliteitskeuze wordt dikwijls melding gemaakt in de uittreksels van de akten van de burgerlijke stand. De uitvoerende macht dient de nodige maatregelen te nemen opdat die vermelding, die een discriminatie vormt, er niet meer zou in voorkomen, vooral voor wat de nationaliteitskeuze betreft in het kader van de artikelen 6 tot 9. Bedoelde keuze heeft immers tot gevolg dat de Belgische nationaliteit met terugwerkende kracht tot aan de geboorte wordt verleend.

Il s'agit de :

1) la convention sur la nationalité de la femme mariée qui a été adoptée le 29 janvier 1957 par les Nations Unies;

2) la convention sur l'élimination de toutes les formes de discriminations à l'égard des femmes qui a été adoptée le 18 décembre 1979 par les Nations Unies. Cette convention stipule en son article 9 : « Les Etats signataires accorderont les mêmes droits aux femmes et aux hommes pour acquérir, changer ou conserver leur nationalité; ils veilleront notamment à ce que ni le mariage avec un étranger, ni le changement de nationalité par le mari au cours du mariage ne changent automatiquement la nationalité de la femme, ne la rendent apatride ou bien ne lui imposent la nationalité du mari ».

2° Le conjoint étranger d'un ou d'une Belge doit avoir la possibilité d'acquérir par le biais d'une procédure simple la nationalité belge s'il le souhaite. Considérant qu'il est utile de prévoir pour l'étranger une période d'adaptation qui lui permette d'assurer son choix, nous proposons de prévoir une condition de résidence en Belgique au moins durant l'année qui précède la déclaration, cette année ne commençant à courir au plus tôt qu'à dater de son mariage.

En matière de procédure, la proposition offre la possibilité de simplifier de manière générale la procédure de déclaration d'option en s'inspirant de l'article 24 du projet de loi sur la nationalité belge du 3 mars 1971 (Doc. Chambre, n° 915/1, session 1970-1971) déposé par le Ministre Vranckx.

Il est prévu que :

— la déclaration d'option sera faite devant un officier d'état civil;

— le Ministre de la Justice pourra s'opposer, dans les trois mois de la déclaration, à l'option pour irrecevabilité de la déclaration (c'est-à-dire le non-respect des conditions) ou pour indignité du déclarant ou de la déclarante (par exemple, lorsque le déclarant ou la déclarante fait l'objet de poursuites du chef d'une infraction).

En cas d'opposition, le déclarant peut demander au tribunal de première instance de sa résidence habituelle ou à celui de Bruxelles s'il n'habite plus la Belgique à ce moment, de se prononcer sur la recevabilité ou la dignité de la déclaration qu'il a souscrite.

En ce qui concerne le recouvrement de la nationalité belge, le conjoint (homme ou femme) ayant perdu sa nationalité belge à la suite de son mariage doit pouvoir la recouvrer non seulement en cas de dissolution de celui-ci, mais aussi en cas de séparation de fait d'au moins un an, à condition d'avoir eu sa résidence habituelle en Belgique durant l'année antérieure à sa déclaration.

L'option est souvent reprise dans les extraits des actes de l'état civil. Le pouvoir exécutif devrait prendre les mesures nécessaires afin que cette mention discriminatoire n'y figure plus, surtout pour l'option faite dans le cadre des articles 6 à 9, cette option ayant pour effet d'attribuer rétroactivement la nationalité belge à la naissance.

Antoinette SPAAK

WETSVOORSTEL

Artikel 1

In artikel 3bis van de bij koninklijk besluit van 14 december 1932 gecoördineerde wetten op de verwerving, het verlies en de herkrijging van de nationaliteit wordt § 2 aangevuld met wat volgt :

« 4. het huwelijk van een vreemdeling met een persoon van Belgische nationaliteit;

5. de verwerving van de Belgische nationaliteit door de echtgenoot. »

Art. 2

Artikel 4 van dezelfde gecoördineerde wetten wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Art. 4. — § 1. De vreemdeling die met een persoon van Belgische nationaliteit huwt, kan de hoedanigheid van Belg verkrijgen op de bij artikel 10 bepaalde wijze, op voorwaarde dat hij sedert zijn huwelijk zijn verblijfplaats in België heeft gehad gedurende ten minste het jaar vóór de door hem af te leggen verklaring.

Is het huwelijk in het buitenland gesloten, dan moet bij de verklaring een uittreksel of een uitgifte van de huwelijksakte worden overgelegd.

§ 2. De echtgenoot van een vreemdeling die de Belgische nationaliteit verwerft door nationaliteitskeuze of door naturalisatie tijdens zijn huwelijk, kan de hoedanigheid van Belg verkrijgen op de bij artikel 10 bepaalde wijze, op voorwaarde dat hij sedert zijn huwelijk zijn verblijfplaats in België heeft gehad gedurende ten minste het jaar vóór de door hem af te leggen verklaring.

Is het huwelijk in het buitenland gesloten, dan moet bij de verklaring een uittreksel of een uitgifte van de huwelijksakte worden overgelegd. »

Art. 3

Artikel 10 van dezelfde gecoördineerde wetten wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Art. 10. — § 1. De verklaring van nationaliteitskeuze wordt afgelegd ten overstaan van de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gewone verblijfplaats in België.

§ 2. De Minister van Justitie kan zich bij een met redenen omkleed besluit tegen de nationaliteitskeuze verzetten wegens de onontvankelijkheid van de verklaring of wegens de onwaardigheid van degene die de verklaring heeft afgelegd.

§ 3. Het besluit van verzet wegens onontvankelijkheid moet binnen drie maanden na de verklaring worden genomen.

Daarvan wordt tegen ontvangstbewijs kennis gegeven aan degene die de verklaring heeft afgelegd en aan de ambtenaar van de burgerlijke stand die ze heeft ontvangen. Is de verblijfplaats van de betrokkene onbekend, dan wordt het besluit bij gewone vermelding in het *Belgisch Staatsblad* bekendgemaakt.

De betrokkene kan bij verzoekschrift aan de rechtbank van eerste aanleg van zijn gewone verblijfplaats in België vragen om over de onontvankelijkheid van zijn verklaring of de inwilliging van zijn nationaliteitskeuze uitspraak te doen.

PROPOSITION DE LOI

Article 1

Dans l'article 3bis des lois coordonnées sur l'acquisition, la perte et le recouvrement de la nationalité, coordonnées par l'arrêté royal du 14 décembre 1932, le § 2 est complété par ce qui suit :

« 4. le mariage d'une personne étrangère avec une personne de nationalité belge;

5. l'acquisition de la nationalité belge par le conjoint. »

Art. 2

L'article 4 des mêmes lois coordonnées est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 4. — § 1. La personne étrangère qui épouse une personne de nationalité belge peut acquérir la qualité de Belge suivant les formalités prévues à l'article 10, à condition d'avoir depuis son mariage, résidé en Belgique au moins l'année qui précède la déclaration.

Si le mariage a été contracté à l'étranger, un extrait ou une expédition de l'acte de mariage doit être produit lors de la déclaration.

§ 2. Le conjoint d'une personne étrangère qui acquiert la nationalité belge par option ou naturalisation au cours de son mariage peut acquérir la qualité de Belge, suivant les formalités prévues à l'article 10, à condition d'avoir dequis son mariage résidé en Belgique au moins l'année qui précède la déclaration.

Si le mariage a été contracté à l'étranger, un extrait ou une expédition de l'acte de mariage doit être produit lors de la déclaration. »

Art. 3

L'article 10 des mêmes lois coordonnées est remplacé par ce qui suit :

« Art. 10. — § 1. La déclaration d'option est faite devant l'officier d'état civil de la résidence habituelle en Belgique.

§ 2. Le Ministre de la Justice peut, par arrêté motivé, s'opposer à l'option pour irrecevabilité de la déclaration ou pour indignité du déclarant ou de la déclarante.

§ 3. L'arrêté d'opposition pour cause d'irrecevabilité doit intervenir dans les trois mois de la déclaration.

Il est notifié contre accusé de réception, au déclarant ou à la déclarante ainsi qu'à l'officier d'état civil qui a reçu la déclaration. Si la résidence du déclarant ou de la déclarante est inconnue, l'arrêté est publié par simple mention au *Moniteur belge*.

Le déclarant ou la déclarante peut, par requête, demander au tribunal de première instance de sa résidence habituelle en Belgique de se prononcer sur la recevabilité de sa déclaration ou sur l'agrément de l'option.

Indien de betrokkene zijn gewone verblijfplaats niet meer in België heeft, wordt het verzoekschrift gericht tot de rechtbank van eerste aanleg te Brussel.

Het verzoekschrift moet worden ingediend binnen de maand na de kennisgeving of de vermelding in het *Belgisch Staatsblad*, bedoeld in het tweede en het derde lid. De rechtbank doet uitspraak na schriftelijk advies van het openbaar ministerie.

Tot voorlopige uitvoering van de beschikking kan geen verlot worden gegeven.

Hoger beroep kan worden ingesteld door het openbaar ministerie of door degene die de verklaring heeft afgelegd.

Binnen drie dagen na de uitspraak van het vonnis of het arrest richt de griffier bij een ter post aangetekende brief een niet getekend afschrift aan de Minister van Justitie.

Bij overlijden van degene die de verklaring heeft afgelegd kan het verzoekschrift worden ingediend en de rechtspleging voortgezet door zijn echtgenoot, door zijn erfgenamen of rechtverkrijgenden of door ieder ander persoon die het bewijs levert dat hij belang heeft bij de zaak.

Het vonnis of het arrest waarvan behoorlijk kennis is gegeven, maakt het besluit van verzet zonder gevolg.

§ 4. Het besluit van verzet wegens onwaardigheid moet worden genomen binnen drie maanden na de verklaring of, indien een eerste besluit van verzet wegens onontvankelijkheid van de verklaring zonder gevolg is geworden, binnen één maand na de kennisgeving aan de Minister van Justitie van de beschikking of het arrest tot vaststelling van de ontvankelijkheid van de verklaring.

Wanneer tegen degene die de verklaring heeft afgelegd, vervolgingen zijn ingesteld wegens een misdrijf dat strafbaar is met een hoofdgevangenisstraf van drie maanden of met een criminele straf, worden de termijnen van het vorige lid geschorst tot aan de uitspraak van het vonnis of van het arrest.

Van het besluit van verzet wordt kennis gegeven of het wordt in het *Belgisch Staatsblad* vermeld als bepaald in § 3, tweede en derde lid.

De betrokkene kan, op de wijze bepaald in § 3, derde tot achtste lid, aan de rechtbank van eerste aanleg vragen over de waardigheid van zijn verklaring uitspraak te doen.

§ 5. De verklaring van nationaliteitskeuze wordt opgetekend in het register van de geboorteakten of in een speciaal daartoe in dubbel gehouden register; er wordt melding van gemaakt op de kant van de geboorteakte, die in België is opgemaakt of overgeschreven of die op het Ministerie van Buitenlandse Zaken is neergelegd.

Van ieder besluit van verzet wordt melding gemaakt op de kant van de akte houdende de verklaring, alsmede van de geboorteakte van de betrokkene, indien die akte in België is opgemaakt of overgeschreven of indien ze op het Ministerie van Buitenlandse Zaken is neergelegd.

Hetzelfde geldt voor het vonnis of het arrest waarbij de ontvankelijkheid of de waardigheid van de verklaring wordt vastgesteld of waarbij uitspraak wordt gedaan over de inwilliging van de nationaliteitskeuze.

§ 6. De verklaring van nationaliteitskeuze heeft slechts uitwerking bij het verstrijken van de termijn van verzet of, indien verzet is gedaan, op de datum waarop de beslissing definitief geworden is.

De Belgische nationaliteit wordt slechts verworpen of herkegen ingevolge de verklaringen waarvan sprake is in de artikelen 4 en 19, tweede lid, bij het verstrijken van de termijn van verzet of, indien verzet is gedaan, op de datum waarop de beslissing definitief geworden is.

§ 7. Indien de Minister van Justitie zich tegen de nationaliteitskeuze heeft verzet wegens onwaardigheid, kan de

Si l'intéressé ou l'intéressée n'a plus de résidence habituelle en Belgique, la requête est adressée au tribunal de première instance de Bruxelles.

La requête doit être introduite dans le mois à partir de la notification ou de la mention au *Moniteur belge* prévues à l'alinéa 2. Le tribunal statue après que le ministère public ait donné un avis écrit.

L'exécution provisoire de l'ordonnance ne peut être autorisée.

L'appel peut être formé par le ministère public ou par le déclarant ou la déclarante.

Dans les trois jours du prononcé du jugement ou de l'arrêt, une copie non signée est adressée par le greffier, par lettre recommandée à la poste, au Ministre de la Justice.

En cas de décès du déclarant ou de la déclarante, la requête peut être introduite et la procédure poursuivie soit par son conjoint, soit par ses héritiers ou ayants droit, soit par toute autre personne à la condition pour celle-ci de justifier d'un intérêt.

Le jugement ou l'arrêt, dûment notifié, rend l'arrêté d'opposition sans effet.

§ 4. L'arrêté d'opposition pour cause d'indignité doit intervenir, soit dans les trois mois de la déclaration, soit, si un premier arrêté d'opposition fondé sur l'irrecevabilité de la déclaration est devenu sans effet, dans le mois de la notification qui a été faite au Ministre de la Justice de l'ordonnance ou de l'arrêté constatant la recevabilité de la déclaration.

Lorsque le déclarant ou la déclarante fait l'objet de poursuite du chef d'une infraction susceptible d'entraîner une condamnation à une peine d'emprisonnement principale de trois mois ou à une peine criminelle, les délais prévus à l'alinéa précédent sont suspendus jusqu'au prononcé du jugement ou de l'arrêt.

L'arrêté d'opposition est notifié ou mentionné au *Moniteur belge*, ainsi qu'il est prévu au § 3, alinéa 2.

Le déclarant ou la déclarante peut, selon les modalités du § 3, alinéas 3 à 8, demander par requête au tribunal de première instance de se prononcer sur la dignité de sa déclaration.

§ 5. La déclaration d'option est inscrite soit dans le registre aux actes de naissance, soit dans un registre spécial tenu en double; elle est mentionnée en marge de l'acte de naissance dressé ou transcrit en Belgique ou déposé au Ministère des Affaires étrangères.

Mention de tout arrêté d'opposition est faite en marge de l'acte contenant la déclaration ainsi que de l'acte de naissance de l'intéressé ou l'intéressée si cet acte a été dressé ou transcrit en Belgique ou déposé au Ministère des Affaires étrangères.

Il en est de même du jugement de l'arrêt constatant la recevabilité ou la dignité de la déclaration ou prononçant l'agrément de l'option.

§ 6. La déclaration d'option n'a d'effets qu'à l'expiration du délai d'opposition, ou, lorsqu'il y a opposition, à la date de la décision définitive.

La nationalité belge n'est acquise ou recouvrée suite aux déclarations des articles 4 et 19, alinéa 2, qu'à l'expiration du délai d'opposition ou, lorsqu'il y a opposition, à la date de la décision définitive.

§ 7. Lorsque le Ministre de la Justice s'est opposé à l'option pour indignité, la déclaration ne peut être renouvelée

verklaring niet worden hernieuwd alvorens er ten minste een jaar verlopen is sedert de kennisgeving of de vermelding in het *Belgisch Staatsblad*, bedoeld in § 4, derde lid. »

Art. 4

In artikel 15 van dezelfde gecoördineerde wetten worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1) het eerste lid wordt opgeheven;
- 2) het tweede lid wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Het ongehuwde, meerderjarige of ontvoogde kind wiens vader Belg geworden is door naturalisatie vóór het verstrijken van het 25^e jaar van dat kind, volgt de staat van zijn vader indien het binnen zes maanden na de overschrijving van de naturalisatieakte een verklaring aflegt waarin het zijn voornemen om het voordeel van deze bepaling te genieten, te kennen geeft. Voor die verklaring gelden de formaliteiten omschreven in artikel 10.

Het staat hem echter vrij de naturalisatie aan te vragen tegelijkertijd met zijn vader en in dat geval is hij vrijgesteld van de bij de artikelen 12 en 13 gestelde voorwaarden. »

Art. 5

In artikel 18 van dezelfde gecoördineerde wetten worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1) het 1° wordt aangevuld met een vierde lid, luidend als volgt :

« Degene die ambtshalve de nationaliteit van zijn echtgenoot verwerft ten gevolge van diens nationale wet, verliest evenwel niet de staat van Belg, behoudens verklaring van verzaking op de bij artikel 22 bepaalde wijze. »;

- 2) het 2° en het 3° worden opgeheven.

Art. 6

Het tweede lid van artikel 19 van dezelfde gecoördineerde wetten wordt vervangen door wat volgt :

« Degene die Belg is door geboorte en die staat verloren heeft ten gevolge van zijn huwelijk met een vreemdeling, kan die door een verklaring van nationaliteitskeuze op de bij artikel 10 bepaalde wijze herkrijgen na de ontbinding van het huwelijk of na een feitelijke scheiding van ten minste één jaar, op voorwaarde dat hij zijn gewone verblijfplaats in België heeft gehad gedurende het jaar vóór zijn verklaring. »

Art. 7

In artikel 22 van dezelfde gecoördineerde wetten worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1) in het eerste lid wordt het cijfer « 4 » weggelaten;
- 2) in het tweede lid worden de woorden « voor de inwilging van de nationaliteitskeuze en » weggelaten;
- 3) in het laatste lid worden de woorden « de artikelen 4, tweede en derde lid, en » vervangen door het woord « artikel ».

11 september 1980.

avant qu'une année au moins ne se soit écoulée depuis la notification ou la mention au *Moniteur belge* prévues au § 4, alinéa 3. »

Art. 4

A l'article 15 des mêmes lois coordonnées sont apportées les modifications suivantes :

- 1) le § 1 est abrogé;
- 2) le § 2 est remplacé par la disposition suivante :

« L'enfant majeur ou émancipé, non marié, dont l'auteur devient belge par naturalisation avant l'expiration de sa 25e année, suit la condition de son auteur en déclarant dans les six mois de la transcription de l'acte de naturalisation, son intention de bénéficier de la présente disposition. Cette déclaration est soumise aux formalités prévues par l'article 10.

Toutefois, il lui est loisible de solliciter la naturalisation en même temps que son auteur et, dans ce cas, il est dispensé des conditions fixées par les articles 12 et 13. »

Art. 5

A l'article 18 des mêmes lois coordonnées sont apportées les modifications suivantes :

- 1) le 1° est complété par un quatrième alinéa, rédigé comme suit :

« Toutefois, ne perd pas la qualité de Belge, sauf déclaration de renonciation faite dans les formes de l'article 22, celui ou celle qui acquiert d'office la nationalité de son conjoint par l'effet de la loi nationale de celui-ci ou de celle-ci. »;

- 2) les 2° et 3° sont abrogés.

Art. 6

L'article 19, deuxième alinéa, des mêmes lois coordonnées, est remplacé par la disposition suivante :

« La personne belge de naissance qui a perdu cette qualité à la suite de son mariage avec une personne étrangère, peut la recouvrer par une déclaration d'option faite dans les formes de l'article 10 après la dissolution du mariage, ou après une séparation de fait d'un an au moins, à condition d'avoir eu sa résidence habituelle en Belgique durant l'année antérieure à la déclaration. »

Art. 7

A l'article 22 des mêmes lois coordonnées, les modifications suivantes sont apportées :

- 1) au 1er alinéa, le chiffre « 4 » est supprimé;
- 2) au deuxième alinéa, les mots « des agrégations d'options et » sont supprimés;
- 3) au dernier alinéa, les mots « par l'article 4, alinéas 2 et 3, et » sont supprimés.

11 septembre 1980.

Antoinette SPAAK